

men jeg ser da en stor Fare for, at en saadan Kommission vil tage meget læmpelig paa den Skibsfører eller det Rederi, som har det Skib, hvorover der klages, og at der ikke vil blive givet Alageren Medhold, men at man, naar det paa nogen Maade kan lade sig gøre, vil give Rederiet og Skipperen Medhold. Jeg antager, at det er saaledes, at der Nar ud og Nar ind gaar en Mængde Skibe til Søs, om hvilke det er i høj Grad tvivlsomt, om de kunne bestaa Rejsen eller ikke, og naar de i mange Tilfælde virkelig bestaa Rejsen, er det kun paa Grund af heldige Omstændigheder, og der gaar dog ogsaa mellem Nar og Dag mange af disse Skibe til Grunde, hvilke Ulykker vistnok kunde have været forhindrede, dersom Tilsynet med Skibene inden de gik i Søen, havde været tilstrækkeligt, saa at der var blevet foretaget en betryggende Undersøgelse. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Overlastning har jeg faaet Meddelelse om, at det ofte gaar saaledes med Hensyn til Skibes Befragtning, at Skipperen er interesseret i, at Skibet fører den størst mulige Fragt. Rederen er selvfølgelig interesseret deri, og ved at lønne Skipperen efter et Procentssystem, bliver Skipperen tillige interesseret i, at Skibet fører en saa stor Fragt som muligt. Naar de Folk, som have Ansættelsen, og overfor hvem Mandstabet staar, have saadanne økonomiske Interesser med Hensyn til Skibenes Belastning, og disse Interesser kunne føre til, at de se deres Fordel ved, at Skibet fører en større Last, end det egentlig burde, tror jeg, at der er stor Fare for, selv om der er sat Straffebestemmelser for Overlastning i Loven, at disse Bestemmelser meget ofte vilde blive overtraadte. Der gives vistnok i andre Lande, navnlig i England, Bestemmelser i den Henseende, som Mandstabet har at holde sig til. Saa vidt jeg ved, indeholder den engelske Lov en Bestemmelse om, at Skibe skulle være forsynede med et Mærke, hvorefter de maa lades, og naar dette Lademærke overstrides, saa at de gaa dybere, saa de ikke Lov til at forlade Havnen. Hvis vi fik en lignende Bestemmelse her, havde Mandstabet dog i alt Fald noget at holde sig til, noget at henvise til, men nu er der ingen Bestemmelse i denne Retning, og det vil altsaa blive i høj Grad vanskeligt for Mandstabet at føre en Klage. — Ligeledes mangler der alle Regler med Hensyn til Bemanding. Der staar vel, at Skibet skal være tilstrækkelig bemandedt, men der gives ikke nogen som helst Regel for, hvad der forstås ved tilstrækkelig Bemanding. Jeg tror, at der ogsaa i den Hen-

seende kunde gives Regler. Ganste vist er jo Forholdet om Bord paa et Skib med Hensyn til Arbejdet et andet end Forholdet i Land, idet der er mangfoldige Tilfælde, hvor det er umuligt at beregne, hvor meget eller hvor lidt Mandskab der er absolut nødvendigt, men jeg antager dog, at man vilde kunne finde en Regel, hvorefter Bemanningen skulde finde Sted. Jeg mener, at en saadan Regel nærmest kunde træffes ved at bestemme en vis daglig Arbejdstid under normale Forhold; man har i Tyskland Lovbestemmelser, som foreskrive en vis daglig Arbejdstid, naar Skibet ligger i Havn. Man har i det her foreliggende Lovforslag udtalt, at saadanne Regler kunde man ikke give af Hensyn til de mange forskelligeartede Forhold, som findes med Hensyn til Arbejde paa Skibe, men det forekommer mig dog, at naar en saadan Regel bestaar i Tyskland og har været overholdt der i en temmelig lang Række af Nar, kan den ikke være saa slem, at den jo ogsaa maa kunne gennemføres her hjemme. Den gælder nu ganste vist kun med Hensyn til Arbejdet paa Skibe, der ligger i Havn, men det forekommer mig dog, at der ogsaa kunde tænkes normale Forhold under Sejladsen, naar Skibet for Eksempel sejler i Magsbejr, hvor man temmelig nøjagtig kender det Arbejde, som udføres af Mandstabet, saa at man derefter kunde tage en Bestemmelse med Hensyn til, hvor meget Mandstabet skal arbejde. I alt Fald kunde jeg meget ønske, at der blev truffet en Bestemmelse i saa Henseende, da jeg ser saaledes paa Sagen, at Skibsmandstabet i overordentlig mange Tilfælde bliver stærkt overanstrengt, fordi der er utilstrækkeligt Mandskab. Jeg skal saaledes navnlig hen- vise til Fyrbøderne om Bord paa de store Skibe, som efter min Formening blive i meget høj Grad overanstrengte, endog ogsaa i en saadan Grad, at det har medført Selvmord fra de paagældendes Side. Jeg tror, at man til en vis Grad kan tilskrive dette det strenge Arbejde om Bord samtidig med, at de blive haardt behandlede. Jeg tror, at det vilde blive bedre, naar man traf saadanne Bestemmelser om, hvad der forstås ved tilstrækkelig Bemanning af Skibe, og jeg anser det for nødvendigt, naar man henser til Mandstabet's Stilling. Man giver Mandstabet Ret til at klage, men Mandstabet ved ikke, hvor Grænsen for denne Ret er, Mandstabet ved ikke, hvor langt det kan gaa. Gaar Mandstabet hen og klager, og Klagen bliver befundet uberettiget af den Kommission, der bliver nedsat, er Mandstabet ikke alene udsat for at komme til